

Draga braćo i sestre,

dok Isus prolazi putem križa, idemo za Njim i slijedimo Njegove stope. Hodeći s Njime, razmatramo Njegovu muku koju je podnio za čovječanstvo, Njegovo srce koje se slama i Njegov život koji postaje dar ljubavi.

Gledamo Isusa koji se očituje kao Kralj mira, dok se oko Njega sprema rat. On ostaje postojan u krotkosti, dok se drugi uznemiruju u nasilju. On se nudi kao nježni dodir čovječanstvu, dok drugi posežu za mačevima i batinama. On je Svjetlo svijeta, dok se tama sprema prekriti zemlju. On je došao donijeti život, dok se istodobno kuje naum da ga se osudi na smrt.

Kao Kralj mira, Isus želi pomiriti svijet u zagrljaju Očevu i srušiti svaki zid koji nas dijeli od Boga i od bližnjega, jer "On je mir naš" (Ef 2,14).

Kao Kralj mira ulazi u Jeruzalem jašući na magarcu, a ne na konju, ispunjavajući staro proroštvo koje poziva na radost zbog dolaska Mesije: "Tvoj kralj se evo tebi vraća: pravičan je i pobjedonosan, ponizan jaše na magarcu, na magaretu, mladetu magaričinu. On će istrijebiti kola iz Efrajima i konje iz Jeruzalema; on će istrijebiti lûk ubojni. On će navijestiti mir narodima" (Zah 9,9-10).

Kao Kralj mira, kada jedan od Njegovih učenika izvuče mač da ga obrani i udari slugu velikoga svećenika, On ga odmah zaustavlja riječima: "Vrati mač na njegovo mjesto jer svi koji se mača laćaju od mača i ginu." (Mt 26,52).

Kao Kralj mira, dok je na sebe uzimao naše patnje i bio proboden zbog naših krivnja, "k'o jagnje na klanje odvedoše ga; k'o ovca, nijema pred onima što je strižu, nije otvorio usta svojih" (Iz 53,7).

Nije se naoružao, nije se branio, nije vodio nikakav rat. Pokazao je blago lice Boga koji uvijek odbacuje nasilje. I umjesto da spasi samoga sebe, dopustio je da ga pribiju na križ kako bi zagrljao sve križeve podignute u svako vrijeme i na svakome mjestu u povijesti čovječanstva. Braćo i sestre, takav je naš Bog: Isus, Kralj mira. Bog koji odbacuje rat; Bog kojega nitko ne može prizvati da opravda rat; Bog koji ne sluša molitvu onoga koji vodi rat, nego ju odbacuje govoreći: "Molitve samo množite, ja vas ne slušam. Ruke su vam u krvi ogrezle" (Iz 1,15). Gledajući Njega, koji je za nas raspet, vidimo raspetu ljudsku obitelj. U Njegovim ranama prepoznajemo rane tolikih žena i muškaraca našega vremena. U Njegovu posljednjem vapaju Ocu čujemo plač slomljenih, beznadnih, bolesnih i osamljenih. A osobito čujemo jecaj boli svih koji su potlačeni nasiljem i svih žrtava rata.

Krist, Kralj mira, i danas s križa kliče: "Bog je ljubav! Imajte smilovanja! Položite oružje! Sjetite se da ste braća!"

Riječima sluge Božjega, biskupa Tonina Bella, želim ovaj vapaj povjeriti Presvetoj Mariji, koja stoji pod križem svoga Sina i plače i pod križevima našega vremena:

"Sveta Marijo, ženo trećega dana, podari nam sigurnost da, unatoč svemu, smrt više ne će imati vlasti nad nama. Da su nepravde naroda odbrojile svoje dane. Da se bljeskovi ratova gase u sumrak. Da su patnje siromašnih došle do posljednjih uzdaha. [...] I da će, napokon, suze svih žrtava nasilja i boli uskoro biti osušene, poput rose na proljetnom suncu."

(Don Tonino Bello: *Marija, žena naših dana*).